

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De “vaas” van de “Traditie”

Moet men protestant worden om een goede katholiek te blijven? (deel 1/2)

Voorstelling van de Derde Orde van de FSSPX

De derde orde van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

De Grote Wonde

De H. Dymphna

A close-up photograph of a bishop, Mgr. Huonder, wearing a highly ornate white mitre with gold embroidery and a gold and red vestment. He is wearing glasses and has a slight smile. He is holding a silver crosier in his left hand and gesturing with his right hand. The background is blurred, showing other people in similar attire.

Mgr. Huonder in Wil (Zwitserland) op zijn priesterlijk jubileum, 25 september 2021.

“Ik wil begraven worden naast de bisschop die zoveel voor de Kerk heeft geleden.”

Mgr. Huonder, begraven naast Mgr. Marcel Lefebvre in Ecône (Zwitserland) op 17 april 2024.

De “vaas” van de “Traditie”

De FSSPX voorbij vooroordelen

E.H. Louis Bochkoltz, Prior

Op het eerste gezicht zie je bij de Priesterbroederschap Sint-Pius X het Latijn, de oude rituelen, de soutane.

Deze dingen zijn waar. En deze dingen zijn essentieel op dezelfde manier als de vaas die het water vasthoudt, essentieel is: je hebt een vaas nodig om het water vast te houden. De christelijke geest heeft ook een vaas nodig. Het geloof moet bewaard worden door alles wat het omringt: gewijde muziek, gewaden, kledij van geestelijken, processies ... De 2000 jaar van de Kerk tonen ons dat de oude rituelen gepolijst door de Heilige Geest en de tradities die hen omringen deze christelijke geest bevatten, beschermen en bewaren. Hoewel we niet moeten stoppen bij de vaas om de schatten die erin zitten te ontdekken, blijft de vaas essentieel, opdat de schatten niet verloren zouden gaan.

Voor wie beter kijkt, is de Priesterbroederschap Sint-Pius X ook een congregatie die een probleem met het Romeinse gezag heeft over de doctrinale vernieuwingen in de Kerk sinds het Tweede Vaticaans Concilie.

In de afgelopen maand hebben twee gebeurtenissen de vergelijking met de “vaas” verduidelijkt. Een gebeurtenis dicht bij onze priorij in Antwerpen en één verder weg.

De meer verre gebeurtenis is het overlijden van Mgr. Huonder op 3 april 2024, Paaswoensdag. Mgr. Huonder was bisschop van het bisdom Chur (Zwitserland) van 2007 tot 2019 en bracht de laatste jaren van zijn leven door op de school in Wangs (Zwitserland) die door de Priesterbroederschap Sint-Pius X geleid wordt. Zijn verhaal is heel bijzonder. Pas tegen het einde van zijn leven herontdekte en begreep hij de “vaas” van de “Traditie”.

Zoals Mgr. Fellay zei tijdens de preek op zijn begrafenis in Ecône: “Zij die Mgr. Huonder op de

school in Wangs gekend hebben, zullen zich zijn beminnelijkheid en sereniteit herinneren. Hij was een welwillende bisschop. Je kon bij hem geen geest van kritiek of wraak zien. Dat was er niet.”

Het was tijdens zijn bezoek aan de huizen van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, op verzoek van de paus en gemandateerd door een brief van kardinaal Gerhard Müller van 9 januari 2015, dat bisschop Huonder de Priesterbroederschap leerde kennen. In zijn woorden in een lang driedelig video-interview in 2023 (*De Grote Wonde*, beschikbaar op www.fsspx.be), “was het doel om een vriendschappelijke en menselijke relatie met de Priesterbroederschap op te bouwen. Aan de andere kant moesten de leerstellige kwesties van de Kerk aan de orde worden gesteld.”

Door deze uitwisselingen en contacten leerde Mgr. Huonder de Broederschap beter kennen en ontdekte hij wat er onder de vooroordelen schuilging. Hij begrijpt de gehechtheid aan tradities en ontdekt ten volle de inhoud van de vaas. Lees het artikel op pagina 12-14. Ongelooflijk!

Dus toen hij in 2019 met pensioen ging, vroeg hij of hij in een huis van de Broederschap mocht verblijven. Hij sprak hierover met Rome en met paus Franciscus, die geen bezwaar had. We weten zelfs dat de paus op een dag tegen een priester die Mgr. Huonder kende, zei: “Wat Mgr. Huonder doet is goed.”

Toen hij ons zag en toen hij de leden en de katholieke leer van de Priesterbroederschap leerde kennen, was het voor Mgr. Huonder duidelijk dat de Priesterbroederschap niet schismatiek was. Een beetje zoals paus Franciscus, die tijdens zijn eerste audiëntie tegen bisschop Fellay zei: “Jullie zijn katholieken, ik veroordeel jullie niet.”

Voor aartsbisschop Huonder leidde deze weg tot een heel bijzonder verzoek aan het einde van zijn

Voorwoord

leven – zijn laatste wens, zoals we zeggen: “Ik wil begraven worden in Ecône naast de bisschop die zoveel geleden heeft voor de Kerk.” En zo werd hij op 17 april in Ecône begraven. Wat een getuigenis!

De vergelijking van de vaas die soms aan de buitenkant beoordeeld wordt, maar die onbekende schatten bevat, werd ook door een gebeurtenis dichterbij onze priorij verduidelijkt: de uitzending van een televisiedocumentaire over onze priorij afgelopen april. De reportage (te zien op VRT Max) werd opgenomen in september 2022 en werd uitgebracht als onderdeel van de documentaire reeks *Op een ander*. De vaas van onze priorij leek bijzonder voor de journalisten: onconventionele biotoop, ultraconservatieve gemeenschap, op een ander ...

En toch is het ook voor ons heel leerzaam om te ontdekken hoe een ploeg van journalisten die vijf dagen in onze priorij doorbrachten, hun ontdekking van wat hun zo onbekend en zelfs een beetje beangstigend leek, via beelden hebben overgebracht. Zelfs als er een – iets te sterk – accent gelegd werd op de zonde, is het resultaat echt eerlijk en de reacties zijn des te interessanter.

Er waren een paar oppervlakkige reacties in de pers, die gebaseerd waren op vooroordelen en het uiterlijk van de “vaas”. Maar zelfs reporter Karine Claassen, die een paar dagen in onze priorij verbleef, gaf haar ongezoeten mening aan zowel televisie als pers: “Je vindt het misschien vreemd dat we een documentaire over deze gemeenschap hebben gemaakt, maar ik krijg er nog steeds rillingen van over mijn rug... er was een band. En hun kerk zit elke zondag vol. Ik geef u de info, doe ermee wat gij wilt.”

Misschien had ze een stukje van de binnenkant van de vaas ontdekt ...

En ze is niet de enige, want we hebben veel bemoedigende berichten ontvangen van mensen die we niet kennen. Kijk eens naar wat een priester schreef:

Ik ben priester in wat jullie noemen, de modernistische kerk en, wees gerust, al 17 jaar gelukkig gewijd. Vermoedelijk verschillen wij enorm hard van mening en over visie van de Kerk. Het weze zo. Toch wil ik even zeggen dat jouw stukje getuigenis op tv me sterk heeft geraakt.

Onconventioneel, ultraconservatief, bijzondere biotoop. Maar paus Benedictus XVI zei al: “Jullie vertegenwoordigen veel meer dan wat jullie zijn.”

Mysterieus.

Mysterieus vanwege de manier waarop de Voorzienigheid de geschiedenis ordent. Mysterieus ook omdat de Priesterbroederschap, haar priesters,

haar broeders, haar zusters, haar gelovigen, niet beter zijn dan de anderen.

En toch is het alsof de Goddelijke Voorzienigheid in deze congregatie, in dit fragiele en soms onbeminde vat, een aantal schatten heeft willen concentreren, de schat van de Kerk, die voor een deel opzij zijn gezet, vergeten, verwaarloosd.

We zijn niet de enigen, maar het is indrukwekkend te zien hoe deze goederen – die, nogmaals, de goederen van de Kerk zijn, niet de onze – worden samengevat in de term “Traditie”.

De heilige Paus Pius X zei het al: “De Kerk is Traditie.” De Kerk kan zichzelf niet scheiden van haar Traditie. Dat is niet mogelijk. Het is haar wezen.

Als we “Traditie” zeggen, zeggen we dat we iets ontvangen hebben ... Het is God die deze schatten heeft neergelegd, die ze aan de Kerk heeft toevertrouwd. De Kerk leeft ernaar. Het is haar leven. Ze kan zich er niet van afscheiden, dat zou haar dood zijn. Wat de Kerk doet leven zijn de middelen die echt goddelijk zijn, die van God komen. Het is het leven van God, het leven van genade, aan ons gegeven door het geloof en de sacramenten.

En bisschop Huonder heeft al deze schatten (her)ontdekt.

Sommige mensen hebben ook een glimp ervan gekregen door deze *Op een ander*-documentaire.

Mogen vele zielen het geheim van de “vaas” van de “Traditie” begrijpen en niet stoppen bij vooroordelen.

Ik kijk ernaar uit om jullie allemaal weer te zien bij de Sacramentsprocessie op zondag 2 juni, om in de straten van Antwerpen publiekelijk te getuigen van ons geloof in Jezus Christus en zijn Kerk.

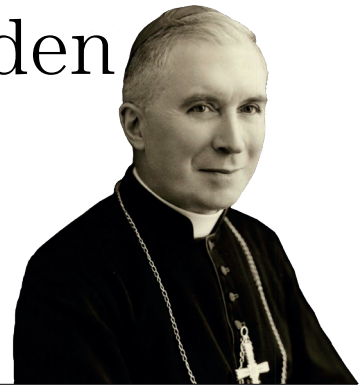

De deelnemers van de ignatiaanse retraite in de Hemelstraat in april.

Moet men protestant worden om een goede katholiek te blijven? (deel 1/2)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de vierentwintigste brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

“*Vae mihi si non evangelizavero*” (1 Kor. 9, 16)
(Wee mij, als ik het evangelie niet zou verkondigen)

Zonder het te hebben over de onverwachte wegen, waardoor de Concilievaders zich geconfronteerd zagen met bepaalde schema's, die niet wortelen in het leergezag van de Kerk, zouden wij in de volgende pagina's willen inhaken op dit woord dat de Concilievaders niet kunnen vergeten: “*Caveamus*” (Laten ons oppassen voor).

Wij moeten oppassen om ons niet te laten beïnvloeden door een geest die absoluut niet verzoenbaar is met deze die de Pausen en de vorige Concilies onophoudelijk probeerden te verspreiden onder de christenen. Het is geen geest van vooruitgang, maar één van scheuring en zelfmoord.

De verklaringen van bepaalde Vaders in dit verband zijn verhelderend. De enen verzekeren dat er tussen de verklaringen in het verleden en deze van de auteurs van bepaalde schema's geen tegenstrijdigheid is, omdat de omstandigheden veranderd zijn. Wat het leergezag van de Kerk 100 jaar geleden stelde, gold voor die tijd maar niet voor de onze.

Anderen vinden een uitvlucht in het mysterie van de Kerk.

Anderen menen dat een Concilie tot doel heeft de leer van de vorige Concilies te wijzigen.

Nog anderen tenslotte zeggen dat een Concilie boven het gewone leergezag staat, er geen rekening mee moet houden en op zichzelf staat.

Luister trouwens naar de stem van de liberale pers, die beweert dat de Kerk eindelijk toegeeft dat het dogma evolueert.

Is het mogelijk om het op zijn minst ogenschijnlijke motief te weten te komen, dat mogelijk gemaakt heeft dat deze revolutionaire stellingen officieel het roer van het Concilie in

handen genomen hebben? Wij menen te kunnen zeggen dat het in het licht van een oecumenisme is, dat zich eerst heeft voorgedaan als katholiek, maar in de loop van de zittingen een rationalistisch oecumenisme geworden is.

Dit niet-katholieke oecumenisme is de stormram geweest waarvan mysterieuze handen zich hebben bediend om de door de Kerk sinds evangelische tijden tot vandaag onderwezen leer te doen wankelen en te corrumperen. Een leer waarvoor het bloed van zovele martelaren is vergoten en heden ten dage nog vloeit.

Hoe onvoorstelbaar het ook zou kunnen lijken, het is zo. Men zal voortaan in de geschiedenis van de Kerk altijd spreken over deze met de leer van de Kerk in strijd zijnde stellingen, die onder voorwendsel van oecumenisme voorgelegd zijn aan de Concilievaders van Vaticanum II.

Op specifieke katholieke punten van de leer, werd getracht schema's op te stellen die afzwakken of zelfs doen verdwijnen wat de orthodoxen en vooral de protestanten niet zou kunnen bevallen.

Wij willen enkele voorbeelden van deze nieuw voorgestelde stellingen bespreken. Het schijnt ons nutteloos de traditionele katholieke stellingen op deze punten uit te werken. Deze leer is door iedereen gekend, wordt onderwezen in onze catechismussen, zij voedt onze Liturgie en is het voorwerp van de krachtigste en meest verhelderende leringen van de Pausen de laatste eeuw (*).

Het is onmogelijk de smart te beschrijven die de Vaders, die vastgehecht zijn aan de continuïteit van de leer, voelen bij het horen van de uiteenzetting van de officiële verslaggevers van de Commissies. Wij denken aan de woorden van de Pausen waarvan de lichamen begraven zijn op dezelfde

Stichter aan het woord

plaats, waar wij ons bevinden. Wij denken aan het binnenkort volledig geopenbaarde schandaal door de manier waarop de pers verslag brengt over deze uiteenzettingen.

Het prismaat van Petrus.

Laat ons het eerst over het *Prismaat van Petrus* hebben, dat men wil dwarsbomen door een slecht gedefinieerde en slecht begrepen collegialiteit, die zorgt voor een uitdaging van het gezond verstand. Het zou zo mooi en zo waardevol geweest zijn om de rol van de Bisschop in de Kerk met betrekking tot zijn eigen kudde onder het waakzaam oog van Petrus voor te houden. En door deze kudde, waaraan hij gerechtigheid verschuldigd is, te tonen, hoezeer hij uit plicht van naastenliefde deze verschuldigd is aan de universele Kerk en in de eerste plaats aan de Kerken in zijn nabijheid, vervolgens aan de Kerken in de missies, dan aan de gehele Kerk, maar in directe afhankelijkheid van Petrus, die de enige is die gerechtigheid verschuldigd is tegenover alle Kerken en tegenover elke Kerk.

Maar laat ons eerst de nieuwe stelling beoordelen, die twee uitspraken bevat:

1. Elk, absoluut elk gezag over de Kerk is alleen aan Petrus gegeven.
2. Heel ditzelfde gezag is zowel aan Petrus als collectief aan de Apostelen gegeven.

Als alles alleen aan Petrus gegeven is, dan is, hetgeen de anderen met hem kunnen hebben, alleen datgene wat ze *door* hem kunnen hebben. Als de Bisschoppen met Petrus een deel hebben in de universele regering, zijnde een deel dat Petrus hen niet kan ontnemen, of dat een beetje toevoegt aan het gezag dat Petrus alleen bezit, dan heeft Petrus het gezag niet meer heel alleen.

Dat men niet spreke van een mysterie! De tegenstelling is flagrant. Petrus heeft in dat geval slechts het grootste deel van het gezag, hetgeen veroordeeld is door Vaticanum I: "Als iemand zegt dat de Paus slechts de *potiores partes*" heeft en niet de volheid van het opperste gezag, die zij geëxcommuniceerd."

Na Petrus valt men de *Curie* aan, dat men beschouwt als het secretariaat van de Paus. Terwijl zij het meest edele deel is van de specifieke Kerk van Rome, de Kerk waarvan het geloof onwankelbaar is en die Moeder en Meesteres is van alle Kerken. Het is naar haar dat alle blikken van de Vaders moeten gericht zijn. Het is bij haar dat ze zeker zijn de waarheid te vinden.

Helaas, waarom moet de Kerk, Meesteres van de Waarheid, zwijgen of het scheelt niet veel? Waar vandaan zal het licht ons bereiken als de Concilievaders van de Kerk van Rome stom zijn?

Anderzijds komt het invoegen van het bisschoppelijk korps van de Universele Kerk tussen de Bisschop van Rome en zijn Kerk neer op het ontnemen van haar titel van 'Moeder en Meesteres van alle Kerken' aan de Kerk van Rome.

Dat is geenszins in tegenspraak met de mogelijkheid voor de Paus om frequenter de Bisschoppen te raadplegen en naar eigen goeddunken bepaalde modaliteiten of structuren van de Curie te wijzigen.

Maar het doel van diegenen die een nieuw juridisch instituut willen creëren overeenkomstig een collegialiteit, die zonder ophouden in werking is, zou wel eens kunnen zijn om van dit nieuwe instituut het kiescollege van de Pausen te maken. Echter, het is ondenkbaar dat de Paus niet zou worden verkozen door zijn clerus, aangezien hij eerst Bisschop van Rome moet zijn, vooraleer hij de opvolger van Petrus kan worden.

De Maagd Maria

Het is met een ongelooflijke onbeschaamdheid, in weerwil van het expliciete verlangen van de Paus, dat het voorgestelde schema de titel van Maria, Moeder van de Kerk, afschaft. De oecumenisten betreuren het dat de Maagd Maria er 'Middelares' in genoemd zou worden.

Men kan evenwel hopen dat de devotie van de Vaders tot Maria de eer, die het Concilie aan de Maagd Maria verschuldigd is, zal herstellen, door haar plechtig tot Moeder van de Kerk uit te roepen en de wereld toe te wijden aan haar Onbevleete Hart.

De Eucharistie

Inzake de Eucharistie, hoewel dit onderwerp niet *ex professo* (ambtshalve) werd behandeld, zou men kunnen wijzen op twee aanwijzingen die de neiging hebben het respect voor de werkelijke tegenwoordigheid van Onze Heer te verminderen.

Men plaatst de Schrift en de Eucharistie op gelijke voet op het einde van het schema van de Heilige Schrift. Hoe hierbij niet te denken aan al die evangelies die thans de Eucharistie vervangen hebben op de hoofdaltaren van onze Kerken.

Anderzijds zegt men van de protestanten dat zij niet "de *volledige* tegenwoordigheid van de

Benelux-district uitstap in de keizerstad Aachen. Hier in de Dom.

Eucharistie” hebben! Over welke Eucharistie gaat het dan? Zeker geen katholieke Eucharistie, want de werkelijke tegenwoordigheid is er of is er niet!

De Openbaring

In alle schema's over de *Openbaring* probeert men de waarde van de Traditie te minimaliseren ten voordele van de Schrift. Men verwijt op overdreven wijze de gelovigen en de priester te weinig devotie te hebben voor de Heilige Schrift.

Want de Schrift is bestemd geweest voor de gemeenschap van het volk van God in zijn leiders en niet specifiek voor elk individu afzonderlijk, zoals de protestanten beweren. Daarom geeft de Kerk, als een Moeder, de melk van de leer aan zijn kinderen door een positieve voorstelling van de Schrift in de Liturgie, in de catechese, in de homilie op Zondag. Hoezeer ligt het in de natuurlijke orde dat wij gemachtigde personen hebben om ons de Schrift te onderwijzen en voor te stellen. Dat is wat Onze Heer heeft gewild. Wij hebben niets te ontleen aan de protestanten waarvan de geschiedenis voldoende heeft aangetoond dat de Schrift op zich noch de eenheid kan bewaren noch kan vrijwaren van dwaling.

De Waarheid van de Kerk

De *Waarheid van de Kerk* heeft uiteraard gevolgen die de protestanten en helaas ook een zeker aantal katholieken, vol van het liberalisme, storen.

Voortaan zal het nieuwe dogma, dat de plaats zal innemen van dat van de Waarheid van de Kerk, de waardigheid van de menselijke persoon en het hoogste goed van de vrijheid zijn, twee begrippen die men vermijdt duidelijk te definiëren.

Waaruit volgens onze vernieuwers volgt dat de vrijheid om openlijk zijn godsdienst te belijden, een grondrecht wordt voor elke mens, dat niemand ter wereld hem kan verbieden. Of de godsdienst waar is of niet, of zij deugden of ondeugden met zich meebrengt, dat heeft weinig belang. De enige beperking zal het algemeen belang zijn, waarvoor men zich hoedt het duidelijk te definiëren.

Het zal dus noodzakelijk worden om de akkoorden tussen het Vaticaan en sommige landen, die terecht trouwens een geprivilegieerd statuut geven aan de katholieke godsdienst, te herzien. De Staat moet neutraal zijn inzake godsdienst. Verschillende grondwetten zullen moeten aangepast worden, niet alleen in katholieke Staten. En hebben deze nieuwe wetgevers van de menselijke natuur eraan gedacht dat ook de Paus een staatshoofd is! Of gaat men hem vragen het Vaticaan te seculariseren?

Hieruit zal volgen dat de katholieken het recht niet meer zullen hebben om te werken aan de inrichting of het herstel van een katholieke Staat. Zij zullen de plicht hebben om de religieuze onverschilligheid van de Staat te behouden.

Pius IX heeft dit in het voetspoor van Gregorius XVI “waanzin” genoemd en ook nog een “vrijheid tot verderf” (*Quanta Cura*, 8 december 1864).

Leo XIII heeft over dit onderwerp een prachtige encycliek geschreven “*Libertas praestantissimum*”. Maar dat alles was bestemd voor hun tijd en niet voor 1964!

De vrijheid waarnaar diegenen die er een absolute waarde van maken, verlangen, is denkbeeldig. Het is waar dat zij vaak beperkt is op moreel gebied, hoeveel meer dan op intellectueel gebied. God heeft voortreffelijk de beperkingen van de natuur gecompenseerd door de families waarmee hij ons heeft omringd: de familie die ons het leven gegeven heeft en ons moet opvoeden; het vaderland waarlangs de leiders de normale ontwikkeling van de families naar de materiële, morele en geestelijke volmaaktheid moeten vergemakkelijken; de Kerk door zijn bisdommen waarvan de Bisschop de Vader is en waarvan de parochies evenveel geestelijke cellen vormen waar de zielen geboren worden in het goddelijk leven en zich voeden met de sacramenten voor dit leven.

De vrijheid definiëren door de afwezigheid van gezamenlijke actie, dat is alle autoriteiten

Stichter aan het woord

vernietigen die door God binnen de families geplaatst zijn om een goed gebruik van de vrijheid te vergemakkelijken. De vrijheid, die ons gegeven is om spontaan het Goede na te streven en eventueel er in de plaats van te komen, zoals het geval is voor de kinderen of gelijkaardige personen.

De Waarheid van de Kerk is de bestaansreden van zijn ijver om te evangeliseren, van zijn bekeringsijver, en bijgevolg de werkelijke reden voor de roeping van missionarissen, van priesterroeping en roeping van religieuzen, die edelmoedigheid, opoffering en volharding vragen in de beproevingen en de kruisen.

Deze ijver, dit vuur dat de wereld in brand wil steken, is gênant voor de protestanten. We maken een schema over de Kerk in de wereld dat zorgvuldig vermijdt te spreken over evangelisatie. Heel de aardse samenleving kan opgebouwd worden zonder dat er sprake is van priesters, mannelijke of vrouwelijke religieuzen, sacramenten, van het Offer van de Mis, van katholieke instellingen: scholen, materiële en geestelijke werken van barmhartigheid!

In deze geest wordt het heel moeilijk een schema

over de Missies te maken. Denken de vernieuwers op die manier de seminaries en de noviciaten te vullen?

De Waarheid van de Kerk is ook de bestaansreden van de katholieke scholen. Met dit dogma wekt men de indruk dat het beter zou zijn te fuseren met andere scholen als zij maar het natuurrecht respecteren (*sic*).

Natuurlijk is er dan geen sprake meer van Broeders en Zusters die onderwijs geven! En de prachtige encycliek van Pius XI over de opvoeding van de jeugd, dat was voor 1929 en niet voor 1964!

* Deze tekst werd geschreven in oktober 1964, toen nog maar weinig schema's van het Concilie goedgekeurd waren. Deze tekst werd toen niet gepubliceerd om redenen volledig vreemd aan de inhoud ervan. Wij menen dat deze alarmkreet uit 1964 meer dan ooit actueel blijft. Hij bewijst dat men toen al de gevolgen kon zien van deze neo-modernistische geest, die op het Concilie heerste, gevolgen waarvan wij vandaag de geschokte getuigen zijn.

Alle geestelijken van het Benelux-district.

Voorstelling van de Derde Orde van de FSSPX

Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de FSSPX (Menzingen, 1 november 2020)

Beste Gelovigen en Vrienden van de
Priesterbroederschap St. Pius X,

Deze brief is gericht aan allen die streven naar heiligheid; aan allen die een gemakkelijke en doeltreffende hulp zoeken om de Hemel te bereiken; aan alle Katholieken die de Priesterbroederschap St. Pius X oprecht liefhebben en die er graag nauwer bij betrokken willen zijn. Bovenal is het gericht aan al die oprechte zielen die Onze Lieve Heer liefhebben en die dat aan Hem willen bewijzen door Hem *“iets meer”* te geven.

Ik zal hier niet spreken over het priesterschap, noch over het religieuze leven, maar over een ander middel dat de Kerk aan de gelovigen geeft om hen te helpen: de Derde Orde. Alle grote religieuze ordes hebben er een, en als Mgr. Lefebvre een Derde Orde voor de Priesterbroederschap wilde oprichten, dan is dat omdat hij die zag als een krachtig middel tot heiliging.

De Derde Orde is een van de “takken” van de Priesterbroederschap. Lid worden van de Derde Orde is dus behoren tot de *familie* van de Priesterbroederschap, net als priesters, broeders of oblaken. Het betekent in haar leven treden, haar strijd, haar vreugde en zorgen; het betekent alle andere leden steunen door eigen trouw, en op zijn beurt door allen geholpen worden wanneer de strijd vermoeiend wordt en de moed ontbreekt. Dit is, in het kort, het dogma van de Gemeenschap van de Heiligen, zo mooi en troostend is, iedere dag geleefd!

Op deze 1e november 2020, het Feest van Alle Heiligen, is het precies veertig jaar geleden dat onze stichter de Regel van de Derde Orde van de Priesterbroederschap St. Pius X schreef. Net als zijn leven is deze regel discreet, beknopt, maar zeer rijk en diepgaand; en als hij trouw en ruimhartig wordt gevolgd, volgt hij een duidelijke weg naar de

heiligheid.

Als men hem leest, beseft men dat er niets bijzonders nodig is, niets heel moeilijks, niets beangstigends: het ochtend- en avondgebed, het bidden van de Rozenkrans, het deelnemen aan de Mis, een paar dagen vasten en het zich onthouden van moreel gevaarlijke vrijetijdsactiviteiten. Is dit niet het normale leven van een Katholiek, dat, waaraan hij zich sinds zijn Doopsel heeft verbonden?

Maar men zou er bezwaar tegen kunnen maken: is een Derde Orde niet voorbehouden aan een elite, aan hen die gevorderd zijn in het geestelijk leven? Zou men geneigd zijn te denken: *“De Derde Orde is niet voor mij?”*

Als de Derde Orde is voorbehouden aan een elite, is het een elite van de liefde. Wat de Derde Orde groot en gemakkelijk toegankelijk maakt, is dat de geest die haar bezielt niet anders is dan die van de Kerk zelf, die van het Hart van Onze Heer: een geest van liefde voor God en liefde voor de zielen. En de vlam van deze liefde brandt, wordt weer aangewakkerd en eenvoudigweg aan de voet van het Altaar in stand gehouden, door aan het Offer van de Mis deel te nemen met een vurig, oplettend, edelmoedig hart.

De Derde Orde staat dus open voor iedereen, groot en klein (vanaf de leeftijd van twaalf jaar, als de ouders ermee instemmen), sterk en zwak, trouw en zondaars: mits zij bereid zijn om Degene te beminnen die hen liefheeft met een liefde die zo groot is dat Hij uit de Hemel voor hen is neergedaald om op te stijgen naar Calvarie en te sterven aan het Kruis.

Er zijn veel voordelen voor de leden van de Derde Orde. Het eerste voordeel is hun eigen heiliging: deelnemen aan de geestelijke schatkamer van de Priesterbroederschap: in alle bovennatuurlijke

rijkdommen die de leden hebben verworven, ontvangen zij persoonlijk een grotere overvloed aan genaden. Elke Mis die dagelijks over de hele wereld wordt opgedragen, elk gebed dat wordt voorgedragen, de opofferingen en verdiensten van allen, zijn allemaal van hen en ze kunnen er vrijelijk uit putten.

Maar er is meer: elke tertiarius heeft de immense troost om de Priesterbroederschap rechtstreeks te kunnen helpen in haar apostolaat, in haar strijd: door de inspanningen die hij elke dag levert om zijn verplichtingen na te komen, door de gebeden en offers die hij aan God brengt, vergroot hij deze geestelijke schat en steunt hij met kracht de grote familie waarvan hij deel uitmaakt.

Hoezeer moeten al deze overwegingen u aanmoedigen, beste gelovigen, om u in te zetten voor dit nederige leger van de Priesterbroederschap dat zo dierbaar is aan het Hart van God! De vijftigste verjaardag, die we vandaag vieren, is

een prachtige gelegenheid om de stap te zetten en persoonlijk, of zelfs als familie, te beslissen om vurig onder de vlag van Christus onze Koning te gaan staan. *“Dominus Rex noster, ipse salvabit nos! De Heer is onze Koning, Hij is het die ons zal redden.”* (Antifoon in de Vespers van Christus Koning). Vraag het aan de priesters van uw priorijen: zij zullen uitleggen hoe u zich kunt inschrijven om tertiarius van de Priesterbroederschap te worden.

Wat een vreugde voor het Hart van God, wat een steun voor de Kerk, wat een eer voor u en wat een hulp voor de Priesterbroederschap, als dit jaar nieuwe leden in groten getale zouden komen, en als alle oude leden vuriger en heiliger zouden worden! Dit is een van mijn dierbaarste wensen. Ik vertrouw het toe aan het brandende Hart van Onze Heer Jezus Christus en ik dank u voor uw vrijgevigheid. Ik geef u allen graag mijn zegen.

De derde orde van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

DOEL VAN DE OPRICHTING VAN DE DERDE ORDE

De persoonlijke heiliging en de heiliging van de personen voor wie de leden van de Derde Orde de verantwoordelijkheid dragen.

DE BESCHERMHEILIGE VAN DE DERDE ORDE: DE HEILIGE PAUS PIUS X

Het bewerkstelligen van de heiliging moet vandaag worden verwezenlijkt in een wereld die er zich tegen verzet door subtiele dwalingen en ketterijen, in alle katholieke middens binnengedrongen onder de naam van modernisme.

Welnu, de Heilige Paus Pius X werd zalig verklaard omdat hij die moderne dwalingen moedig in het licht heeft gesteld en een voorbeeld van heiligheid gaf in

de standvastigheid van de leer, de zuiverheid van de zeden en de devotie tot het eucharistisch Offer.

Die Heilige Paus is dus aangewezen om het voorbeeld te zijn voor de zielen die zich in onze tijd wensen te heiligen.

LIDMAATSCHAP VAN DE DERDE ORDE

De Derde Orde is gesticht door de Priesterbroederschap en daarom worden de aalmoezeniers van de Derde Orde benoemd door de Districtsoversten en goedgekeurd door de Algemeen Overste.

De leden van de Derde Orde delen in de genaden van de Broederschap, verkregen door de gebeden en verdiensten van haar leden.

LEDEN VAN DE DERDE ORDE

Alle katholieken, priesters of leken, die de geest en de regels van de Derde Orde aanvaarden. Kinderen vanaf 12 jaar kunnen lid worden met toestemming van hun ouders.

Insignes: de medaille van Sint Pius X en een kruis, toegekend bij toetreding tot de Derde Orde.

DE GEEST VAN DE DERDE ORDE

Dit is de geest die de Priesterbroederschap bezielt, d.w.z. de geest van de Kerk, haar levend geloof dat zich manifesteert in heel haar Traditie en haar onfeilbaar Leergezag, uitgedrukt en uitgelegd in de catechismus van het Concilie van Trente, in de Vulgaat, in de leer van Thomas van Aquino, in de traditionele liturgie.

Een geest van gehechtheid aan de Roomse Kerk, aan de pausen, aan de bisschoppen, een geest van gehoorzaamheid aan de autoriteiten van de Kerk in overeenstemming met hun trouw aan het doel van hun ambt, dat niets anders is dan het verspreiden van het katholieke geloof en de heerschappij van Onze Heer.

Een geest van waakzaamheid tegen alles wat het geloof zou kunnen verderven.

Tedere en kinderlijke toewijding aan de Maagd Maria - in de geest van de heilige Louis-Marie Grignon de Montfort - aan de heilige Jozef en de H. Pius X.

Het herontdekken van het vitale belang van het Heilig Misoffer en het mysterie ervan, om daarin de betekenis en de bron van het christelijke leven te vinden, een leven van opoffering en medeverlossing.

STAPPEN OM LID TE WORDEN

1) Inschrijving: de aanvraag wordt gestuurd naar de priester die verantwoordelijk is voor de Derde Orde (in Vlaanderen: E.H. Louis Bochkoltz). Als antwoord stuurt de priester een blad met enkele vragen om informatie. Als de aanvraag aanvaard wordt, stuurt hij een kopie van het inschrijvingsformulier.

2) Postulaat van een jaar: gedurende dit jaar worden de trouw van de postulant bij het vervullen van zijn verplichtingen en zijn gehechtheid aan de geest van de Derde Orde onderzocht.

3) Toewijding: de postulant legt zijn toewijding af ten overstaan van de gedelegeerde priester tijdens een ceremonie. Daarna ontvangt hij de medaille, het kruisbeeld en zijn lidkaart van de Derde Orde.

UITTREKSEL UIT DE VERPLICHTINGEN

PERSOONLIJKE VERPLICHTINGEN

- Dagelijks: Het morgen- en avondgebed bidden; het mogen de Priemen en de Completen zijn of de gebeden uit het retraiteboekje; het Rozenhoedje bidden; de Traditionele H. Mis bijwonen en communiceren indien mogelijk of een kwartier mediteren.

- Wekelijks: De Traditionele H. Mis bijwonen, en niet de Novus Ordo Missae omwille van het gevaar een protestantse geest over te nemen.

- Alle twee weken: Indien mogelijk biechten, of minstens eens per maand.

- Alle twee jaar: Een retraite volgen.

Praktische wenken

- Vasten en onthouding op de Quatertemperdagen, op de Vigilies van de Onbevleete Ontvangenis, van Allerheiligen, van Kerstmis, van Pinksteren en van Onze-Lieve-Vrouw-Ten-Hemel-Opneming, op Aswoensdag en op Goede Vrijdag, op alle vrijdagen van de Vasten. Onthouding op alle vrijdagen van het jaar.

- Afzien van televisie, van alle onbetamelijke lectuur, de soberheid beoefenen.

FAMILIALE VERPLICHTINGEN, voor hen die door het Sacrament van het Huwelijk verbonden zijn.

- De huwelijkswetten naleven in een geest van onderwerping aan onze Heer met het doel een groot gezin te stichten. Zich absoluut onthouden van iedere positieve daad die tot doel heeft geen kinderen te hebben.

- Van het huisgezin een heiligdom maken, dat toegewijd is aan de Harten van Jezus en Maria; waar men ten minste 's avonds in familieverband bidt en indien mogelijk het Rozenhoedje; waar het liturgisch leven heerst op zon- en feestdagen; waar men al wat de kinderzielen kan bezoedelen, verwerpt: televisie, onbetamelijke tijdschriften.

VERGADERING OPEN VOOR IEDEREEN

Elke eerste zondag van de maand (voorbehouden aanpassingen), na de Hoogmis in Antwerpen:

- Picnic
- 13.00 – 14.30 uur: voordracht over de actualiteit van de FSSPX en de crisis in de Kerk.

De leden van de Derde Orde zijn niet verplicht aanwezig te zijn, de vergadering is niet het formeel van de Derde Orde, maar steunt de leden om de geest van de Broederschap te kennen, bewaren en verspreiden.

Niet-leden zijn welkom om de vergadering bij te wonen en zich te familiariseren met de Derde Orde.

Eerste vergadering: Dinsdag 3/09 in de Hemelstraat

18.30 u. Gezongen H. Mis ter ere van Sint Pius X

20.00 u. Voorstelling van de Derde Orde door E.H. Bochkoltz

De Grote Wonde

Bron: FSSPX News (5 april 2024)

Veel mensen waren verrast toen ze hoorden dat Mgr. Vitus Huonder niet in Chur, maar in Écône begraven zou worden. Deze keuze was al in 2022 aan het bisdom meedeeld en vervolgens enkele dagen voor zijn dood mondeling herhaald aan Mgr. Bonnemain en aan de Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap Sint Pius X. Wat waren de redenen die de voormalige bisschop van Chur ertoe brachten deze beslissing te nemen?

In één woord: hij wilde begraven worden naast de bisschop die zoveel voor de Kerk heeft geleden. Dit waren zijn eigen woorden.

De weg naar de Priesterbroederschap Sint Pius X

Het was door de vraag van Rome dat Mgr. Huonder de Broederschap ontdekte. Zo vertelt hij erover tijdens zijn interview op het Youtube-kanaal "Certamen":

"Bij brief van 9 januari 2015 kreeg ik de opdracht gesprekken aan te knopen met vertegenwoordigers van de Priesterbroederschap Sint Pius X. De brief kwam van de toenmalige prefect van de Romeinse Geloofscongregatie, kardinaal Gerhard Müller. De bedoeling was op die manier vriendschappelijke, menselijke banden met de Broederschap aan te knopen. Daarnaast dienden vragen over de kerkelijke leer ter sprake te worden gebracht. Het waren vragen in verband met de documenten van het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965), evenals vragen met betrekking tot Romeinse verklaringen van de afgelopen jaren. Vermeldenswaard zijn de vragen over de liturgie, in het bijzonder over de authentieke Romeinse H. Mis. Verdere thema's waren het zelfbegrip van de Kerk, de oecumene, de verhouding tussen kerk en staat, de interreligieuze dialoog en de godsdienstvrijheid."

Dankzij deze contacten kon hij de Broederschap van binnenuit leren kennen en niet volgens het beeld dat de media schetsten. Ze gaven hem ook

de gelegenheid om in contact te komen met de geschriften van Mgr. Lefebvre en om de leerstellige redenen voor de strijd die hij leidde sinds het Concilie en tot aan zijn dood te verdiepen.

"Tijdens het verdere verloop van de contacten verdiepte ik mij vooral in de biografie en de geschriften van de stichter van de Broederschap, aartsbisschop Lefebvre. Zo raakte ik meer en meer vertrouwd met de theologische argumenten, de zorgen en de bedoelingen van de Broederschap."

Zo vroeg Mgr. Huonder in 2019, toen hij zijn ambt als diocesaan bisschop moest neerleggen, zijn laatste jaren door te brengen aan het Sancta Maria Instituut in Wangs, waar de Ecclesia Dei Commissie hem expliciet toestemming voor gaf.

Vanaf dat moment kon Mgr. Huonder in vrede en sereniteit zijn studie en gebed voortzetten. En deze nieuwe zienswijze voerde hem tot een echte retractatio (terugtrekking).

"Door mijn contacten met de Broederschap, bestudering van haar geschiedenis en mijn verdieping in de theologische vraagstukken kreeg ik een nieuwe zienswijze. Een nieuwe kijk op de afgelopen zeventig, tachtig jaar van het kerkelijk leven. We kunnen van een retractatio spreken, van een nieuwe beoordeling van de toestand waarin het geloof in de tijd van het Concilie verkeerde en in de tijd erna. Het werd mij duidelijker waarom de Kerk daar is beland waar ze zich

op dit ogenblik bevindt. De Kerk bevindt zich vandaag, in 2023, in een van de grootste crises uit haar geschiedenis. Het is een binnenkerkelijke crisis. Die laatste heeft alle domeinen van het kerkelijk leven aangetast: de geloofsverkondiging, de liturgie, het pastoraat en het gezag. Het is een diepe geloofscrisis. Wie zich in het ontstaan en het leven van de Broederschap verdiept, botst onwillekeurig tegen de oorzaak en de aanvang van die crisis aan. De Broederschap is immers in zekere zin een kind van die crisis. Zij is dat in zoverre haar stichter met de oprichting van die instelling de crisis het hoofd wilde bieden en daarmee de Kerk bijstaan.”

De crisis van de Mis

Hij ontdekte ook dat de kern van deze geloofscrisis het drama van Golgotha is. Nu hij elke dag de H. Mis aller tijden vierde, zoals Mgr. Lefebvre graag zei, ontdekte Mgr. Huonder dat de H. Mis niet alleen een liturgische handeling is, maar dat het een geloofsbelijdenis is, het geloof van alle tijden.

“De overgeleverde Romeinse liturgie is met een geloofsbelijdenis gelijk te stellen. Zij kan in haar substantie niet worden veranderd. Daarom kan zij ook niet worden verboden. Met zijn bul schiep Pius V niets nieuws. Hij bekrachtigde veeleer de rechtmatigheid van de geloofsbeleving in die vorm van de liturgie. Hij bevestigde de echtheid van dat geloofsgoed. Een dergelijk goed kan de gelovige nooit worden ontnomen. Wat na het Tweede Vaticaanse Concilie met de beoogde afschaffing van de overgeleverde misritus is gebeurd is een onrecht, een bevoegdheidsoverschrijding.”

De crisis in de Kerk

Mgr. Huonder zag vanaf dat moment met grote helderheid de realiteit van de situatie in de Kerk. Hij aarzelde niet om er in het openbaar over te spreken, zowel tijdens preken als tijdens interviews die via internet werden uitgezonden. Dit is wat hij aan “Certamen” toevertrouwde:

“De Kerk bevindt zich vandaag – in 2023, daar wil ik op terugkomen – in van de grootste crises uit haar geschiedenis. Het is een binnenkerkelijke crisis die alle domeinen van het kerkelijke leven heeft aangetast: de verkondiging, de liturgie, en de leiding. Het is een diepe geloofscrisis. Dat was onze vaststelling. Nu de vraag: hoe kan die crisis

worden overwonnen? Het zij meteen gezegd. Er is slechts één weg uit de crisis: door terug te keren naar die waarden en geloofswaarheden die men heeft opgegeven of verwaarloosd of onrechtmatig verwijderd. Het gaat erom de ontwikkeling van de afgelopen 70 jaar te onderzoeken en aan een herziening te onderwerpen. De Kerk heeft een vernieuwing van hoofd en leden nodig. Ze heeft in het bijzonder een vernieuwing van de hiërarchie, een vernieuwing van het episcopaat en dringend een bezinning over het sacramentele en liturgische leven nodig. Sacramenteel leven en priesterschap – dus: hiërarchie – zijn namelijk eng met elkaar verbonden.”

De grote wonde

Paus Benedictus XVI had de moed om te verklaren dat de verboden mis feitelijk nooit verboden was. Maar zijn opvolger herriep het motu proprio *Summorum Pontificum* door de maatregelen uiteengezet in *Traditionis Custodes*. Hier ziet u hoe sterk Mgr. Huonder deze maatregelen beoordeelde in strijd met de traditionele liturgie:

“[Deze] maatregelen ... zijn niets anders dan een kloppjacht op de gelovigen die die liturgie terecht als de ware en oorspronkelijke eredienst van de Latijnse Kerk erkennen. Men gaat er botweg aan voorbij dat zij het recht hebben om de sacramenten in die eeuwenoude overgeleverde vorm te ontvangen. Het is dezelfde botheid die in het verlengde van het Concilie heerste en destijds zo veel leed had veroorzaakt.”

En in een ontroerend pleidooi richtte Mgr. Huonder zich tot de Heilige Vader zelf:

“Graag zou ik de Paus vragen waarom hij de kinderen het brood ontnemt. Wat noopt hem ertoe hen honger te laten lijden? Wat noopt hem ertoe hen te gronde te laten gaan? Want ze hebben recht op dat voedsel – ik benadruk: op dat voedsel – ik benadruk: zij hebben recht. Het is het voedsel dat hun voorouders al tot zich namen, en hun hebben doorgegeven. Het is niet het recept van die laatsten. Zij hebben het niet zelf – zeg maar naar eigen goeddunken – samengesteld. Zij hebben het overgenomen van hen die het nauwgezet hebben doorgegeven. Waarom neemt de Paus het hun af en laat hij hen honger lijden? Waarom wil hij hun met geweld iets geven wat hun vreemd is? Onze Heer heeft toch gezegd: “Is er soms onder u een vader die aan zijn zoon een steen zal geven, als deze hem om brood vraagt? Of als hij om vis vraagt, zal hij hem toch in plaats van vis geen

slang geven? Of als hij een ei vraagt, zal hij hem toch geen schorpioen geven?” (Mt. 7, 9 en Luc. 11,11-12). Hier gaat het er niet eens om dat de Paus iets geeft, maar wel dat hij zijn kinderen iets laat, iets levensbelangrijks laat: het heilige Misoffer van hun voorouders.”

werking van de Broederschap, en haar erkenning uitspraak, zonder mitsen en maren, voor dat door-en-door katholieke werk.”

De vraag om gerechtigheid

“*Defunctus adhuc loquitur* – De gestorvene spreekt nu nog”.

Deze woorden van Sint-Paulus aan de Hebreëen kunnen worden toegepast op de brief aan Mgr. Huonder de dag na zijn verscheiden. Dit is in feite de conclusie die hij zelf trok uit zijn ontdekking van de Broederschap:

“Ik kom op 9 januari 2015 terug, op de brief van Rome met de opdracht om gesprekken aan te knopen met vertegenwoordigers van de Priesterbroederschap Sint Pius X. Ondanks ongunstige omstandigheden heb ik mijn opdracht volbracht – en ben ik hem nog altijd aan het volbrengen. Zo zou ik willen afsluiten met een verzoek aan de Kerkleiding. Ik verzoek om gerechtigheid voor de Priesterbroederschap Sint Pius X. De bestudering van haar zaak verlangt dat verzoek. Het zou de Kerk sieren als ze zich verontschuldigde ten aanzien van die gemeenschap (zoals ze het in andere gevallen doet). Dat is zelfs gedaan in het geval van fantoomgraven. Hier gaat het echter niet om fantomen, maar om levende mensen, zielen die recht hebben op die zielzorg die hun vóór het Concilie door de Kerk werd gewaarborgd, en ook daarna als blijvende claim bestaat. Het gaat niet om een privilege of een indult, het gaat om een recht.

Het zou de kerkleiding daarnaast sieren als ze met die verontschuldiging dank betuigde voor de

Sacramentsprocessie in de Hemelstraat

ZONDAG 2 JUNI

Het parochiefeest.

Een getuigenis van geloof in de straten van Antwerpen.

10.00 u. Hoogmis

11.30 u. Vertrek van de processie

VOOR INFO:

- Gelezen H. Mis om 7.00 u.

- Gelezen H. Mis om 8.45 u. (voor de ouders met kleine kinderen, daarna in de tuin met de kinderen wachten en bij de processie aansluiten)

Kom de processie voorbereiden!

- Zaterdag 25/05 11 u. – 17.00 u.

- Zaterdag 1/06 9.00 u. – 17.00 u.

Schoonmaken, poetsen, bloemen plukken ...

ER IS WERK VOOR IEDEREEN!

OPROEP: WIJ HEBBEN NOG BLOEMEN NODIG! GELIEVE DEZE VÓÓR ZATERDAGVOORMIDDAG 1 JUNI AF TE GEVEN IN DE PRIORIJ.

Mogelijkheid te overnachten (contact E.H. Bochkoltz)

VERBINTENIS IN DE PRIORIJ!

ANTWERPEN

ZONDAG

2

JUNI

2024

H. Sacraments-

PROCESSIE

10u. Plechtige H. Mis 11.30u. Vertrek Processie einde rond

14u. *vanuit de Hemelstraat* (tegenovergestelde richting)

Mechelsesteenweg - Frankrijklei (rechterstrook) - Louisa-Marialei -

Rubenslei - **Rustaltaar** aan het Gedenkmonument van de

Gesneuvelden (hoek Rubenslei en Van Eycklei) - Maria-Henriettalei -

Bourlastraat - Leopoldplaats - Mechelsesteenweg - terug Hemelstraat.

O.-L.-VROU
HELP ONS

BESCHERM
ONZE STAD

Kapel van het Allerheiligste Sacrament - 03.229.01.80

De H. Dimphna

† 30 mei 600, feestdag 15 mei

Br. René Maria

In 1876 schrijft de heer H.A. Banning in 'De Belgische Illustratie' dat het bescheiden stadje Geel in geheel Europa zo'n goede naam heeft vanwege de opvang en verpleging van krankzinnigen. Nergens ter wereld komt opvang op deze wijze voor. Onder de 11000 inwoners telt men er 1300 krankzinnigen, die zich merendeels vrij bewegen, bij de andere inwoners gehuisvest zijn en er met een zekere eerbied behandeld worden. De reden ervan is dat hier de opvang van gehandicapten in dienst staat van een hoger streven, namelijk dat van de gezondheid der ziel. En dit hangt samen met de eeuwenoude devotie voor de patrones van Geel, de H. Dimphna, toevlucht van alle bezetenen, geestelijk gehandicapten en incestslachtoffers.

De oudste beschrijving (die wij nu nog kennen) van het leven van deze heilige prinses, is de 'Vitae Sanctae Dimpnae' van kanunnik Petrus van Kamerijk. Hij schreef deze rond het jaar 1240 en beriep zich op een oudere, in de volkstaal opgemaakte levensbeschrijving. Hoewel dit dus vijf eeuwen na haar leven is, blijft de inhoud hoofdzakelijk waarheidsgetrouw; dit volgens het oordeel van de geleerde Bollandist Cornelius Smet in de 'Acta SS. Belgii'.¹

Dimphna (of ook Dymphna, Dimfna, Digna of in Ierland Damhnait, Damnat) is waarschijnlijk de dochter van de machtige en heidense Noord-Ierse koning Damen uit het geslacht Orgiel² en een christelijke moeder, die om haar schoonheid door hem zeer bemind wordt. Dimphna groeit op, komt tot de jaren van verstand en wordt gedoopt door de priester Gerebernus. Bovendien wil zij de kuisheid bewaren omwille van Christus. Dan sterft de koningin. De heidense koning is ontroostbaar. Zijn hovelingen vinden in het hele land geen schonere vrouw dan zijn eigen dochter. Zij stellen voor dat hij met haar zal trouwen. De koning tracht het hart

van zijn dochter te winnen. Dimphna antwoordt dat zij nooit kan toestemmen in zo'n lelijke zaak. De koning echter wil dat zij toch zijn vrouw zal worden. Dimphna vraagt veertig dagen uitstel en juwelen en kleren om zich voor te bereiden. Hij voldoet graag aan het gevraagde, menend dat zijn dochter van zin veranderen zal. Zij vraagt raad bij Gerebernus. Deze kent de onbeschaamdheid van de heidenen en raadt haar aan te vluchten. Zo gaan Dimphna, Gerebernus, een andere dienaar van de koning en diens vrouw sloop. Zij varen naar Antwerpen. Vandaar gaan zij de bossen in en bouwen een huisje op een eenzame plaats in de buurt van het dorpje Zammel, niet ver van de St. Martenskapel te Geel waar Gerebernus de H. Mis opdraagt.

De koning echter wacht met duivelse begeerte op de dag van de bruiloft met zijn dochter, maar zodra hij hoort dat zij gevlucht is, zucht en krijst hij van droefheid en razernij. Eerst doorzoekt hij heel zijn rijk, maar hij vindt niets. Dan verneemt hij dat zij naar het vasteland gevlucht is. Hij gaat met veel volk sloop en komt in Antwerpen. Daar blijft hij en stuurt zijn dienaren naar alle kanten om iets over zijn dochter te vernemen. Sommige van zijn knechten komen in het dorp Westerlo in een herberg en betalen met Iers geld. De waard zegt nietsvermoedend dat hij meer van dat geld heeft, maar er de waarde niet van kent. De knechten willen weten van wie hij dit geld gekregen heeft. De waard zegt dat het van een schone maagd komt, die hem hiermee voedsel betaalt en verderop in de wildernis woont. Terstond gaan de knechten op onderzoek en herkennen haar vanuit de verte. Zij laten de koning weten waar zijn dochter is. Terstond gaat hij met zijn volk daarheen. Hij vindt haar in Geel, spiegelt haar nogmaals al de glans van de koninklijke waardigheid voor en vraagt haar om bruiloft te houden. De priester Gerebernus berispt

de koning om die grote boosheid. Een woest getier stijgt onder de heidenen op. De dienaren van de koning hakken Gerebernus in stukken. Dan komt hij zijn dochter opnieuw alle mogelijke voorstellen doen. Zij wijst alles met verontwaardiging af en zegt bruid van Christus te zijn. De koning wordt razend van woede en beveelt haar ook neer te slaan. Maar niemand van zijn knechten durft de hand slaan aan de zuivere prinses. Dan slaat hij haar met zijn eigen zwaard het hoofd af. Vergenoegd om de wraak op haar als christin genomen keert hij met zijn knechten terug naar hun land en laten de lichamen van de martelaren op het veld liggen als aas voor de wilde dieren. Dit vindt plaats op 30 mei 600. Maar onze Heer laat niet toe dat zij door de beesten aangeraakt worden. Enkele landlieden, door medelijden bewogen, begraven de lichamen in een holte. Daar begint de Heer hen te verheerlijken. Hun graf wordt een toevluchtsoort voor lijdende en ongelukkige mensen die er op wonderbare wijze genezing vinden. Men besluit de overblijfselen op te graven en een beter graf te geven. Men vindt echter twee witte zandstenen graftombes, hoewel er nergens in het land zulke stenen voorhanden zijn. Men houdt het voor het werk van engelen.

Ook mensen uit Xanten aan de Rijn (Duitsland) komen jaarlijks op bedevaart in Geel. Bij één van die bedevaarten, waarschijnlijk in de tiende eeuw, stelen zij op een onbewaakt moment de reliekkisten van Dimpna en Gerebernus. Weldra bemerken de inwoners van Geel de roof en achtervolgen die van Xanten. De Xantenaren breken één van de stenen kisten open (die van Gerebernus), nemen het grootste deel van zijn gebeente en vluchten

ermee weg. De tombe van St. Dimpna wil men terug naar de St. Dimpnakerk dragen, maar hoeveel kracht en paarden men gebruikt, men krijgt haar niet verplaatst. Terwijl deze wonderlijke zaak gebeurt, komt een vrouw met haar kalf die de tombe wel terugtrekt naar de kerk. Later heeft men op de plaats waar de kist onverroerd bleef liggen de kapel van de Groenenheuvel gebouwd.

De kerk op het graf van St. Dimpna wordt te klein en met de giften van de pelgrims bouwt men een grotere kerk. De bisschop van Kamerijk komt haar tombe op een 15de mei³ openen. Men vindt op haar borst een rode tichelsteen met 'Dimpna' erop. Na haar verheffing plaatst men haar reliek in een kostbaar zilveren reliekschrijn. Men beeldt haar vaak af met een gebonden duivel aan haar voeten, omdat bij velen de duivel uitgedreven wordt. Het edele geslacht De Merode dat in de 15de eeuw invloed in Geel krijgt, bevordert zeer de bloei van het liefdewerk. Zij stichten een college van vicarissen die de verering en opvang van de gehandicapten in goede banen leidt. De kanunniken zorgen ervoor dat de vele pelgrims of zieken voor wie nog geen plaats is in de ziekenkamer, waar een noven of boete wordt gehouden, opgevangen worden in pleeggezinnen. Op de plaats waar St. Dimpna gedood werd bouwt men een gasthuis. De Franse revolutie maakt een eind aan het kanunnikencollege. In de 19e eeuw neemt de staat het gasthuis over en bouwt een groter aan de rand van de stad. Het oude gasthuis is nu in gebruik als museum. Vanwege de gezinsverpleging wordt Geel nu nog steeds de "Barmhartige Stede" genoemd. Iedere 5 jaar worden de 'Dimpnadagen' gehouden, de laatste waren in 2022.

VOETNOTEN

- ¹ Zie de inleiding bij Kuyl.
- ² Volgens de Ierse kerkelijke geschiedschrijver Lanigan, zie Kuyl blz. 42., en enkele anderen. In Ierland is het verhaal zo dat Damnat kuisheid beloofd had, een religieus huis stichtte en voor haar vader vluchtte. Haar staf wordt nu nog bewaard in het National Museum of Ireland in Dublin en werd vroeger gebruikt als 'leugendetector' (*Wikipedia*).
- ³ Er wordt niet gezegd welk jaar, men vermoedt rond 1250, omdat er sprake is van abten en kloostervoogden die erbij aanwezig zijn. De Norbertijnenkloosters in deze streek bestaan pas vanaf die tijd.

BRONNEN

- *Gheel vermaerd door den eerdienst der Heilige Dimpna: geschied- en ...* - Peter Domien Kuyl - [Google Boeken](#)
- *Een uitstapje naar Gheel*. Door H.A. Banning., De Belgische Illustratie. Jaargang 9 - [DBNL](#)
- 'Generale Legende der Heylighen...' P. Petrus Ribadaneira en P. Heribertus Rosweydyus s.j., Vijfde druk, H.en J.B. Verdussen, Camerstraet, Antwerpen, 1665.
- [De Gezinsverpleging | Dimpnadagen Geel](#)

Aankondigingen

Bezoek onze website: www.fsspx.be/nl

DO
30.05

Sacramentsprocessie in de
Sint-Jozefkerk (Brussel)
18.00 u. H. Mis, aansl. Sacramentsprocessie

ZO
2.06

Sacramentsprocessie in de
Hemelstraat
Zie blz. 14-15.

ZO
23.06

Parochiefeest de
Sint-Amanduskapel (Gent)

WO
15.06

Bedevaart naar Moerzeke voor de
100ste verjaardag v/h overlijden
van Priester Edward Poppe

DO
27.06

JKI-reis naar Zaitzkoffen
t.e.m. 2/07 – Info: E.H. De Bruyn
(j.debruyne@fsspx.email)

ZO
14.07

Fietstocht naar Domrémy
t.e.m. 20/07 – Info: Broeder Rene Maria
(br.renemaria@fsspx.email)

MA
15.07

JKI-reis naar Ierland
t.e.m. 20/07 – Info: E.H. Huysegems
(info@fsspx.nl)

Geestelijke Oefeningen van
Sint-Ignatius
(gemengd): ma 22 – za 27 juli 2024

ZO
28.07

E.K. zomerkamp te Xhos
t.e.m. 8/08 – Info: E.H. De Bruyn
(hemelstraat.ek@fsspx.be)

VR
16.08

Bedevaart naar het katholieke Polen
t.e.m. 24/08 – Info: dhr. Vincent Camps
(e-mail: mi@fsspx.be)

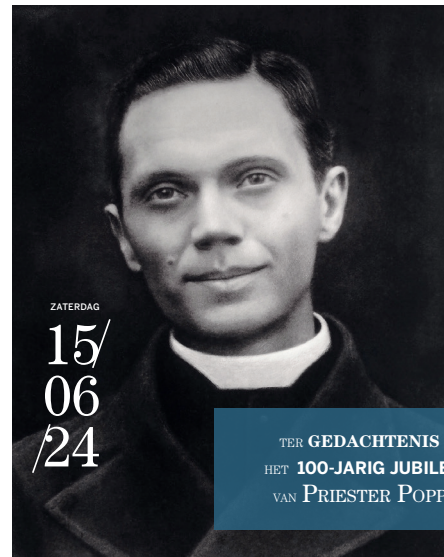
ZA
31.08

Bedevaart Gorcum-Brielle
t.e.m. 1 september

PAROCHIE

BEDEVAART

VAN HET GRAF VAN PRIESTER POPPE NAAR ZIJN GEBOORTESTREEK

PROGRAMMA

11 UUR – H.MIS
GRAFKAPEL PR. POPPE
MOERZEKE

14 UUR – VERTREK
BEDEVAART (11 KM)

16:30 UUR – AANKOMST
ONZE LIEVE VROUWEKERK
TEMSE

MET DEELNAME VAN

MEER INFO

E.H. Jan De Bruyn
j.debruyne@fsspx.email

We houden op zaterdag 15 juni een bedevaart ter ere van Priester Poppe, van wie wij dit jaar het 100-jarig jubileum vieren van zijn sterftejaar. We gaan al biddend en zingend van zijn grafkapel te Moerzeke naar zijn geboortestreek te Temse. De afstand is ongeveer 11 km.

RIP

20 april 2024

dhr.
Johan Lenaerts

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

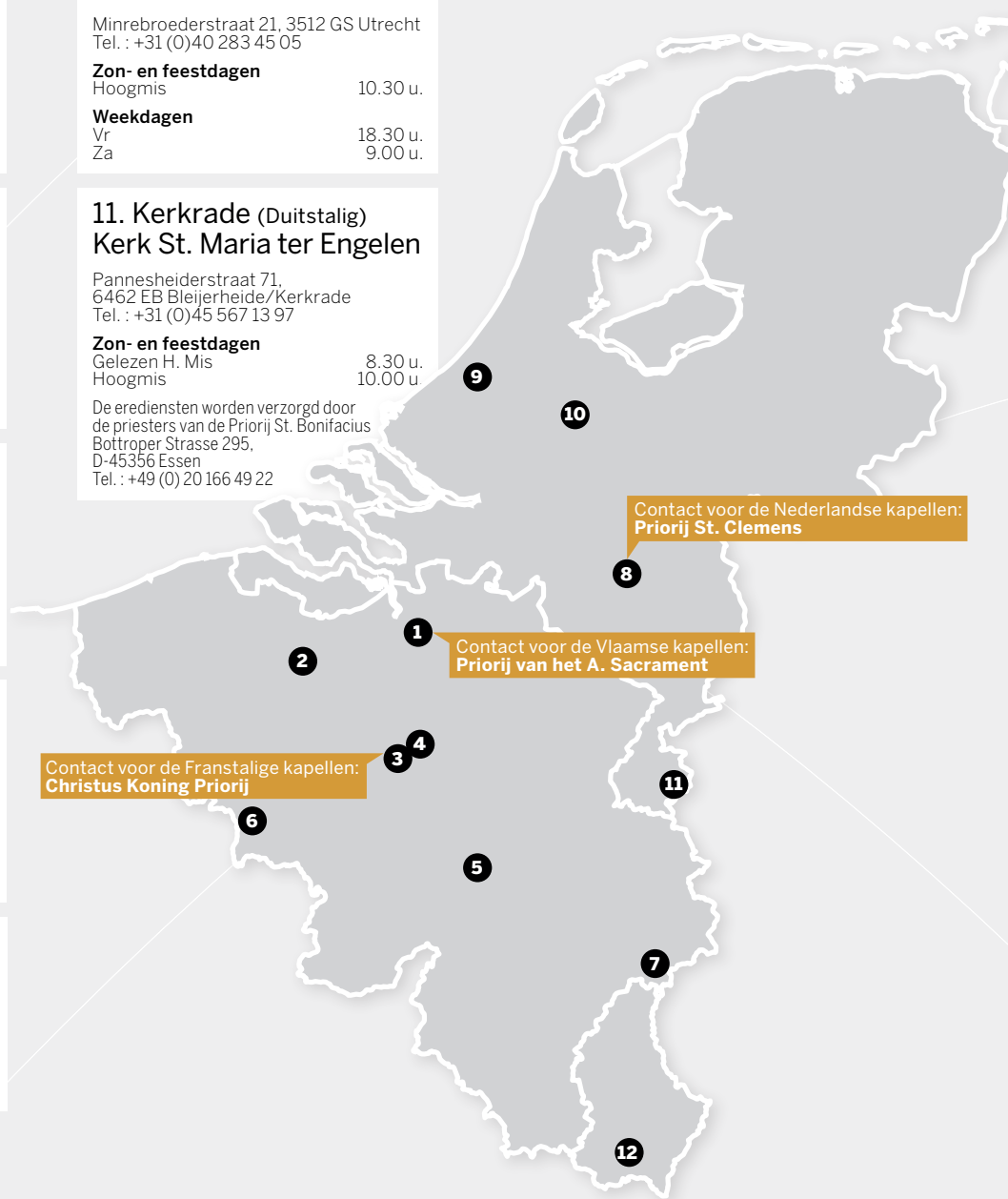
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Louis Bochkoltz, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Contact voor de Nederlandse kapellen:
Priorij St. Clemens

Contact voor de Vlaamse kapellen:
Priorij van het A. Sacrament

Contact voor de Franstalige kapellen:
Christus Koning Priorij

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.